

32002F0946

L 328/1

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

2002 12 5

TARYBOS PAMATINIS SPRENDIMAS

2002 m. lapkričio 28 d.

dėl bausmių sistemos stiprinimo siekiant užkirsti kelią padėjimui neteisėtai atvykti, vykti tranzitu ir apsigyventi

(2002/946/TVR)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 29 straipsnį, 31 straipsnio e punktą ir 34 straipsnio 2 dalies b punktą,

atsižvelgdama į Prancūzijos Respublikos iniciatyvą ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Vienas iš Europos Sąjungos tikslų yra laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje teikti piliečiams aukšto lygio saugumą, valstybėms narėms imantis bendrų veiksmų policijos ir teismų bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityse.
- (2) Todėl turėtų būti imamasi priemonių kovoti su padėjimu nelegaliai imigracijai, susijusiu su neteisėtu sienos kirtimu tiesiogine prasme, ir vykdomu siekiant palaikyti žmonių išnaudojimui skirtus tinklus.
- (3) Tuo tikslu svarbu suderinti esamas teisės nuostatas, būtent, tikslų aptariamojo pažeidimo apibrėžimą ir atleidimo nuo atsakomybės atvejus, kurie nustatomi 2002 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvoje 2002/90/EB, apibrėžiančioje padėjimą neteisėtai atvykti, vykti tranzitu ir apsigyventi ⁽³⁾, iš vienos pusės, ir minimalias bausmių, juridinių asmenų atsakomybės ir jurisdikcijos normas, kas yra šio pamatinio sprendimo reguliavimo dalykas, iš kitos pusės.
- (4) Taip pat svarbu neapsiriboti galimais veiksmais, taikomais tik fiziniams asmenims, bet ir numatyti juridinių asmenų atsakomybę.

- (5) Šis pamatinis sprendimas papildo kitus teisės aktus, priimtus siekiant kovoti su negalia imigracija, nelegaliu įdarbinimu, prekyba žmonėmis ir seksualiniu vaikų išnaudojimu.

- (6) Islandijai ir Norvegijai šis pamatinis sprendimas yra Šengeno *acquis* nuostatų plėtojimas, kaip apibūdinta Europos Sąjungos Tarybos ir Islandijos Respublikos ir Norvegijos Karalystės sudarytame susitarime dėl šių dviejų valstybių asociacijos įgyvendinant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* ⁽⁴⁾, priklausančiame 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos sprendimo 1999/437/EB dėl tam tikrų priemonių taikant tą Susitarimą ⁽⁵⁾ 1 straipsnio E dalyje nurodytai sričiai.

- (7) Jungtinė Karalystė šiame pamatiniame sprendime dalyvauja pagal Protokolo dėl Šengeno *acquis* integravimo į Europos Sąjungos sistemą, pridedamo prie Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties, 5 straipsnį ir 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos sprendimo 2000/365/EB dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės prašymo dalyvauti įgyvendinant tam tikras Šengeno *acquis* nuostatas ⁽⁶⁾ 8 straipsnio 2 dalį.

- (8) Airija šiame pamatiniame sprendime dalyvauja pagal Protokolo dėl Šengeno *acquis* integravimo į Europos Sąjungos sistemą, pridedamo prie Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties, 5 straipsnį ir 2002 m. vasario 28 d. Tarybos sprendimo 2002/192/EB dėl Airijos prašymo dalyvauti įgyvendinant kai kurias Šengeno *acquis* nuostatas ⁽⁷⁾ 6 straipsnio 2 dalį.

⁽¹⁾ OL C 253, 2000 9 4, p. 6.

⁽²⁾ OL C 276, 2001 10 1, p. 244.

⁽³⁾ OL L 328, 2002 12 5, p. 17.

⁽⁴⁾ OL L 176, 1999 7 10, p. 36.

⁽⁵⁾ OL L 176, 1999 7 10, p. 31.

⁽⁶⁾ OL L 131, 2000 6 1, p. 43.

⁽⁷⁾ OL L 64, 2002 3 7, p. 20.

PRIĖMĖ ŠĮ PAMATINĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Bausmės

1. Kiekviena valstybė narė imasi priemonių, būtinų siekiant užtikrinti, kad už Direktyvos 2002/90/EB 1 ir 2 straipsniuose apibrėžtus pažeidimus būtų baudžiama veiksmingomis, proporcingomis ir atgrasiomis baudžiamosiomis bausmėmis, dėl kurių gali būti taikoma ekstradicija.

2. Atitinkamais atvejais kartu šio straipsnio 1 dalyje minėtomis baudžiamosiomis bausmėmis gali būti taikomos šios priemonės:

- transporto priemonių, naudotų nusikaltimui padaryti, konfiskavimas,
- uždraudimas tiesiogiai arba per tarpininką užsiimti tam tikra darbine ar profesine veikla, kai nusikaltimas padaromas tos veiklos srityje,
- išsiuntimas.

3. Kiekviena valstybė narė imasi priemonių, būtinų siekiant užtikrinti, kad už Direktyvos 2002/90/EB 1 straipsnio 1 dalies a punkte ir atitinkamu mastu už 2 straipsnio a punkte apibrėžtus pažeidimus, kai jie yra padaromi dėl finansinės naudos, būtų baudžiama ne mažesnės kaip aštuonerių metų ilgiausios trukmės laisvės atėmimo bausmėmis, jei jie padaromi esant kuriai nors iš šių aplinkybių:

- veika buvo padaryta kaip nusikalstamo susivienijimo veikla, kaip apibūdinta Bendrųjų veiksmų akte 98/733/TVR ⁽¹⁾,
- veika buvo padaryta asmenų, kurie yra nusikaltimo objektas, gyvybei pavojingu būdu.

4. Jei būtina reikia išsaugoti nacionalinės bausmių sistemos darnumą, už šio straipsnio 3 dalyje apibrėžtas veikas baudžiama ne mažesnės kaip šešerių metų ilgiausios trukmės laisvės atėmimo bausmėmis, jeigu jos priskiriamos prie griežčiausių ilgiausios trukmės bausmių už panašaus sunkumo nusikaltimus.

2 straipsnis

Juridinių asmenų atsakomybė

1. Kiekviena valstybė narė imasi priemonių, būtinų siekiant užtikrinti, kad juridiniai asmenys galėtų būti traukiami atsakomybėn už 1 straipsnio 1 dalyje nurodytus pažeidimus, kuriuos jų naudai padaro fizinis asmuo, veikęs individualiai ar juridinio asmens vardu, jeigu jis, eidamas vadovaujančias pareigas juridiniame asmenyje, turėjo teisę:

- atstovauti juridiniam asmeniui,
- priimti sprendimus juridinio asmens vardu arba

— kontroliuoti juridinio asmens veiklą.

2. Be jau šio straipsnio 1 dalyje nustatytų atvejų, kiekviena valstybė narė imasi priemonių, būtinų siekiant užtikrinti, kad juridiniai asmenys galėtų būti traukiami atsakomybėn ir tuo atveju, jeigu 1 straipsnio 1 dalyje nurodytas nusikalstamas veikas to juridinio asmens naudai padarė juridinio asmens darbuotojas ar įgaliotas atstovas dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodyto asmens nepašalinamos priežiūros arba kontrolės.

3. Juridinio asmens atsakomybė pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis nepašalina fizinių asmenų, kurie padarė, kurstė arba padėjo padaryti šio straipsnio 1 dalyje minėtas veikas, baudžiamosios atsakomybės.

3 straipsnis

Sankcijos juridiniams asmenims

1. Kiekviena valstybė narė imasi priemonių, būtinų siekiant užtikrinti, kad juridinis asmuo, patrauktas atsakomybėn pagal 2 straipsnio 1 dalį, būtų baudžiamas veiksmingomis, proporcingomis ir atgrasiomis sankcijomis, kurios apima baudžiamąsias arba ne baudžiamąjo pobūdžio baudas ir gali apimti kitas sankcijas, kaip antai:

- a) uždraudimą turėti teisę gauti viešąsias išmokas ar paramą;
- b) laikiną ar nuolatinę atėmimą teisės verstis komercine veikla;
- c) perdavimą teismo priežiūrai;
- d) teismo nutartimi skiriamą likvidavimą.

2. Kiekviena valstybė narė imasi priemonių, būtinų siekiant užtikrinti, kad juridinis asmuo, patrauktas atsakomybėn pagal 2 straipsnio 2 dalį, būtų baudžiamas veiksmingomis, proporcingomis ir atgrasiomis sankcijomis ar priemonėmis.

4 straipsnis

Jurisdikcija

1. Kiekviena valstybė narė imasi priemonių, būtinų nustatyti savo jurisdikciją 1 straipsnio 1 dalyje nurodytiems pažeidimams, padarytiems:

- a) iki galo arba iš dalies jos teritorijoje;
- b) vieno iš jos piliečių arba
- c) tos valstybės narės teritorijoje įsisteigusio juridinio asmens naudai.

2. Atsižvelgdama į 5 straipsnio nuostatas, kiekviena valstybė narė gali nuspręsti, kad ji netaikys arba kad ji tik tam tikrais atvejais ar aplinkybėmis taikys jurisdikcijos taisykles, nustatytas:

- šio straipsnio 1 dalies b punkte,
- šio straipsnio 1 dalies c punkte.

⁽¹⁾ OL L 351, 1998 12 29, p. 1.

3. Kiekviena valstybė narė, jei ji nusprendžia taikyti šio straipsnio 2 dalį, raštu praneša Tarybos Generaliniam Sekretoriui, prireikus nurodydama konkrečias aplinkybes ar sąlygas, kuriomis jos sprendimas taikomas.

5 straipsnis

Ekstradicija ir baudžiamasis persekiojimas

1. a) Kiekviena valstybė narė, kuri pagal savo teisės aktus neišduoda savo piliečių, imasi reikalingų priemonių, kad 1 straipsnio 1 dalyje nurodytiems pažeidimams nustatyti savo jurisdikciją, kai tokius pažeidimus padaro jos pačios piliečiai ne jos teritorijoje.
- b) Kiekviena valstybė narė, kai vienas iš jos piliečių yra įtariamasis kitoje valstybėje narėje padaręs 1 straipsnio 1 dalyje nurodytus pažeidimus ir ji to asmens neišduoda tai kitai valstybei narei tik dėl jo pilietybės, tokį atvejį pateikia svarstyti savo kompetentingoms institucijoms, kad prireikus jis būtų traukiamas baudžiamojon atsakomybėn. Kad būtų galima jį patraukti baudžiamojon atsakomybėn, su nusikaltimu susiję dokumentai, informacija ir daiktiniai įrodymai perduodami 1957 m. gruodžio 13 d. Europos konvencijos dėl ekstradicijos 6 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka. Apie pradėtą baudžiamąjį persekiojimą ir jo baigtį pranešama prašančiajai valstybei narei.

2. Šiame straipsnyje valstybės narės „piliėtis“ yra aiškinamas remiantis bet kuriuo tos valstybės pareiškimu, padarytu pagal Europos konvencijos dėl ekstradicijos 6 straipsnio 1 dalies b ir c punktus, atitinkamais atvejais su pakeitimais, padarytais pareiškimais Konvencijos dėl ekstradicijos tarp Europos Sąjungos valstybių narių ⁽¹⁾ atžvilgiu.

6 straipsnis

Tarptautinė teisė pabėgėlių klausimu

Šis pamatinis sprendimas yra taikomas nepažeidžiant pabėgėliams ir prieglobsčio prašytojams teikiamos apsaugos pagal tarptautinę pabėgėlių teisę ar kitus tarptautinės teisės dokumentus žmogaus teisių klausimais, ypač valstybėms narėms laikantis savo tarptautinių įsipareigojimų pagal 1951 m. Konvencijos dėl pabėgėlių statuso su pakeitimais, padarytais 1967 m. Niujorko protokolu, 31 ir 33 straipsnius.

7 straipsnis

Informacijos perdavimas tarp valstybių narių

1. Jei valstybei narei pranešama apie 1 straipsnio 1 dalyje nurodytus pažeidimus, pažeidžiančius kitos valstybės narės teisės aktus dėl užsieniečių atvykimo ir apsigyvenimo, ji atitinkamai praneša apie tai pastarajai.

2. Kiekviena valstybė narė, kuri, remdamasi tuo, kad buvo pažeisti jos įstatymai dėl užsieniečių atvykimo ir apsigyvenimo, prašo kitos valstybės narės persekioti baudžiamąja tvarka už 1 straipsnio 1 dalyje nurodytus nusizengimus, turi kompetentingų institucijų oficialiu pranešimu arba pažyma nurodyti savo įstatymų nuostatas, kurios buvo pažeistos.

8 straipsnis

Teritorinis taikymas

Šis pamatinis sprendimas yra taikomas Gibraltarui.

9 straipsnis

Įgyvendinimas

1. Valstybės narės įteisina priemones, būtinas, kad šio pamatinio sprendimo nuostatų būtų pradėta laikytis nuo 2004 m. gruodžio 5 d.

2. Iki tos pačios datos valstybės narės pateikia Tarybos Generaliniam Sekretariatui ir Komisijai nuostatų, šiuo pamatiniu sprendimu joms nustatomas pareigas perkeliančių į savo nacionalinę teisę, tekstus. Remdamasi Komisijos pagal šią informaciją parengtu pranešimu, Taryba iki 2005 m. birželio 5 d. įvertina, koku mastu valstybės narės laikosi šio pamatinio sprendimo nuostatų.

10 straipsnis

Panaikinimas

Nuo 2004 m. gruodžio 5 d. panaikinamos 1990 m. Šengeno konvencijos 27 straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatos. Tais atvejais, kai valstybė narė šį pamatinį sprendimą pagal 9 straipsnio 1 dalį įgyvendina anksčiau negu ši data, minėtos nuostatos tai valstybei narei nustoja galioti nuo įgyvendinimo dienos.

11 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis pamatinis sprendimas įsigalioja jo paskelbimo Oficialiajame leidinyje dieną.

Priimta Briuselyje, 2002 m. lapkričio 28 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

B. HAARDER

(1) OL C 313, 1996 10 23, p. 12.